

imod enhver mennesselig Indretning, thi det er jo usejlsomt, at der altid er Skyggesider tilstede. De store Fremstridt, som Industrien har gjort, skyldes efter min Overbevisning for en stor Del saadanne Opfindelser, paa hvilke der enten har været meddelt Patent, eller som kunne have været Gjenstand for Patent, og disse Opfindelser ere ikke blot Resultatet af en lykkelig Tanke, men derimod Resultatet af en lykkelig Tanke, som ved Arbejde, Udholdenhed og Anvendelse af Kraft igjennem lang Tid er bleven til det, som den kunde blive til, til Held for Industrien og Samfundet i det Hele taget. Naar man derfor i Almindelighed vil sige, at Patenter gjøre Stæde, saa tror jeg at kunne slutte mig til det Argument, som er anført derimod, nemlig, at man, naar man siger dette, mere tænker paa det Resultat, der fremkommer ved, at Folk forlange Patent paa Noget, som ikke er det værd, medens man overser, at virkelige og vigtige Opfindelser ofte ikke vilde være fremkomne, naar ikke Ud sigten til at faae en hel Del Arbejde erstattet ved de Begynstigelser, som Patentet indrømmer, havde været tilstede. Der er Mange, som have forfulgt en ny Tanke uden Haab om selv alene en Gang at kunne virkeliggjøre den, men som dog have gjort det, fordi de have havt Haab om at kunne forene sig med Andre, der havde de Betingelser, som vare fornødne, og gennem denne Forening at opnaa en Fordel, som var større end den almindelige Virksomhed, som Vedkommende ellers vilde være i Stand til at give Opfindelsen. Jeg tror, at Industriens Historie, baade tidligere og i nærværende Tid, indeholder mange Exempler derpaa, og naar man vil spørge de Industriadrivende i Almindelighed her til Lands, om de vilde anse det for at være i Industriens Interesse, at der ikke kunde meddeles Patent, saa kan jeg ikke tro, at man herpaa vilde faae et bekræftende Svar. Naar den ærede sidste Taler har henvist til Exempler paa, at Industrien staar sig bedst ved, at der ikke bliver meddelt Patent, saa har dette ikke saa Meget at betyde; thi naar man vil bruge denne Argumentation, saa kan man til Gjengæld for det Mobsatte henvise til den mobsatte Ansættelse i andre Lande, til Frankrig, England og Lybssland, altsaa til de største industrielle Lande. Jeg tror derfor, at det er rigtigt at fastholde den Opmindring og den Spore for Tanken, som der for de Industriadrivende, der offre Tid og Kræfter paa Forsølgelsen af en Tanke, ligger i, at de kunne blive holdte skadesløse derfor gennem et Patent, der skaffer dem selv Fordelen af det Arbejde, de have havt.

Naar jeg nu skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til selve Lovforslaget, saa kan jeg heller der i ret Meget, i alt Fald ikke i Hovedpunkterne, være enig i, hvad der er anført af den ærede første Taler. Jeg er enig i, at det er en heldig Forandring, som er foregaaet

ved dette Lovforslag, at man har opgivet at prøve, om Vedkommende, der søgte Patent, fortjente det, paa Grund af, at det, hvorpaa der tages Patent, var nyt eller paa Grund af, at det var i høj Grad hensigtsmæssigt. Denne Vej er urigtig, fordi Regjeringen ikke kan have noget Middel i sin Haand til at kunne foretage denne Prøve paa en paalidelig Maade. En saadan Overveelse frembyder saa store Vanskeligheder, at det maa skorte Regjeringen paa de nødvendige Midler, og derfor tror jeg ogsaa, at det, at der er blevet givet Patent paa en Opfindelse, hidtil i en mindre Grad, end det blev forudsat af den ærede første Taler, af Publikum har været anset for noget egentligt Vidnesbyrd om, at Opfindelsen enten var ganske ny eller i høj Grad fordelagtig. Man tog det for, hvad det var, at Regjeringen havde anset det for hensigtsmæssigt under de givne Omstændigheder at meddele Patent, uden at man — tror jeg — tillagde dette nogen særdeles Betydning. Det forekommer mig imidlertid at være rigtigere, at Regjeringen ikke besætter sig dermed, men at den blot indregistrerer Forlangendet om at faae Patent, meddeler dette imod et Gebyr og saa gjør Publikum alene til Dommer med Hensyn til den vedkommende Opfindelse. Der er endnu en Forskjel, som indtræder efter dette Lovforslag samtidig med denne Forandring, og det er en betydelig Forandring i, hvad der skal betales for Erholdelsen af Patent. Det forekommer mig, at nu, da Regjeringen betragter Sagen fra denne Side, og da den har mindre Arbejde end tidligere, saa burde Betalingen for Patentet ogsaa blot bestaa i et Expeditionsgæbyr for det Arbejde, som denne Forretning har medført. Tidligere har Betalingen været 17 Rd., men nu er den langt betydeligere, og dertil faaner jeg en Grund. Det forekommer mig, at, naar man f. Ex. afrunder Beløbet saaledes, at der i Stedet for de 17 Rd., som nu betales, betales 10 Kroner for hvert Aar, hvilket altsaa blev 50 Kroner eller 25 Rd., saa var det, hvad der var begrundet i Sagens Natur. Jeg begriber, at lavere ned kan man ikke gaa; thi Regjeringen kan ikke ønske at blive overendt af alle Slags Mennesser, som, naar det ikke koster Noget, vil have Patent paa Dit og Dat; men de nye Opfindelses Mænd, de Folk, som kun have deres Hoved og Tanke som Kapital, for dem kan det være meget vanskeligt at skaffe den fornødne Sum, og det vil gjøre mig meget ondt, om man satte en Betaling, som gjorde Erhvervelse af Patent overordentlig vanskelig, om ikke umulig, for en Mængde Folk, som beskæftiger deres Tanker med den Slags Ting, saa at de paa Grund af Pengeangel skulle være afflaarne fra Haabet om Patent. Naar der er sat en vis Sum, 20 Kroner, for hvert Aar i de første 5 Aar og senere højere, dernæst igjen højere, saa at det i det Hele bliver 600 Kroner eller 300 Rd., ser det ud, som om man ad denne